

BAZNĪCAS ZINĀS

ŅUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES
IZDEVUMS

2012.g.

novembris

62. gads Nr.6

2 Korintieši : Jo Dievs, kas ir sacījis, lai gaisma aust no tumsības, ir atspīdējis mūsu sirdīs, lai dotu Dieva godības atziņas gaismu Kristus vaigā. – (sprediķis Salas baznīcā 9. septembrī)

Pirms apgabala konferences prāv. Lauma Zušēvica mācītājiem lūdza izlasīt grāmatu, ko sacerējis franciskāņu mūks, Richards Rohrs. Dalīšos ar viņetu, kas norāda uz autora dzīvām interesēm un svaigo pieeju. Stāsts ir par ģimeni ar četrus gadus vecu meitiņu, kas tik tikko mājās atvedusi jaundzimušo māsiņu. Vecākā māsa ar prieku sasveicinās ar jauno māsiņu, bet arī pastāv, ka viņai ir nepieciešams vienatnē parunāt ar zīdaini. Vecāki piekrīt šim lūgumam un iziet no istabas. Savas ziņkārības dēļ vecāki tomēr klausās ap stūri caur pusvīrus durvīm. Vecākiem sevišķi uzmanīgi jāklausās, lai sadzirdētu sacīto, jo vecākā māsa jaunieradušos bērniņu uzrunā intīmā čukstā. Māsa zīdainim prasa: “No kurienes mēs nākam? Tev man jāizstāsta, jo esmu sākusī to aizmirst.”

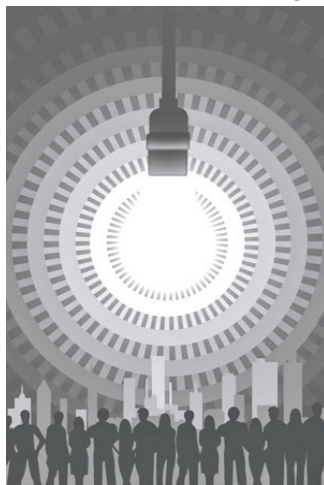
Bībele mēdz būt piesardzīga uzrunājot jautājumus par to kas bija pirms mūsu piedzimšanas, kā arī par to, kas būs pēc īsā spriža, kad iemiesojušies laikā un telpā. Bet liekas, ka varam spriest, ka bībeliskais skatījums pauž viedokli, kas kopīgs visām lielām garīgām tradīcijām - nākam no mūžības, no pārpasaulīgā Dieva, no bezgalīgas gaismas, un turp arī dodamies. Tādēļ psalmists daudzina Dieva brīnišķīgos noslēpumus: “Tavas acis mani redzēja kā bezmiesas iedīgli, un Tavā grāmatā bija rakstītas visas manas dienas, jau noteiktas, kad to vēl nebija it nevienas.”

Mūks piesauc spilgtu stāstiņu par meitenīti un zīdaini, lai mūsu no jauna nostādītu dzīves lielo noslēpumu priekšā. Un mistiķiem raksturīgā veidā mūks nemēģina ar intelektuālu argumentāciju ko iestāstīt. Tai vietā viņš mūs aicina apzināties, ka parastais redzes viedoklis, kur esam pielāgojušies ikdienas ierobežotai

īstenībai, nav vienīgā, un nekādā gadījumā nav dziļākā un dziļākā atziņa par mūsu esamības pirmavotiem un gala mērķiem. Ja redzam pasauli ne no sava savtīgā viedokļa, bet tiecamies iedomāties kā pasaule un mēs paši izskatāmies no Dieva, no mūžības viedokļa, tad paveras daudz plašāki apvāršņi. Tad sākam nojaust, ka neesam tikai būtnes, kas ieslodzītas trauklās miesās, kas gadu raitā tecējumā aug, noveco un nomirst. Ar atvērtām gara acīm, ar svēto acīm, vai bērna acīm, mēs baudām doto mirkli kā durvis, caur ko var pavidēt mūžības gaismas atblāzma un priekšnojauta. Tad sevi apzināties, ka reiz bijām “bezmiesas iedīglis”, kas reiz būs pārtapušas un pilnveidotas būtnes, kas spīdēs “kā saule sava Tēva valstībā”.

Pasaules parastā skatījumā lielie sasniegumi saistās ar lielu piepūli, ar ilgstošu darbu, ar neatlaidīgu, vai pat nežēlīgu sacensību un sāncensību. Tāda ir mūsu “grēkā kritušā” pasaulē – ārpus Ēdenes dārza – suns ēd suni un tikai stiprākie pastāv. Bet piemērā par zīdaini, visa šī parastā kārtība ir vai nu nostādīta uz galvas, vai beidzot uz kājām. Tad piemērs citiem nav viss tie, kas uzvarējuši kādā briesmīgā cīņā, bet jaunpiedzimušais zīdains, kas neko nevar, un tieši savā nevarībā ir atvērts visam.

Kaut gan stāsts par zīdaini galu galā nesaka “no kurienes mēs nākam”, visi intuitīvi saprotam atbildi, ko vecākā māsa meklēja. Ja neesam padevušies izmīsumam vai cinicismam, apzināties, ka zem, apkārt, cauri un pāri mūsu ikdienai ir kas vairāk – un šis “vairāk” nav kaut kur tālu prom, vai arī pat īpaši paslēpts. Dievišķais, pārpasaulīgais, ir skaistums un labums, kas ir tepat mūsu acu priekšā, harmoniskais un

*“Lai jūsu gaisma spīd”
Jon Allison, 21. g.s.*

saskanīgais, kas ir “ausu priekšā”, ja vien – Jēzus paša vārdos – mums ir “ausis dzirdēt” (un “acis redzēt”).

Apustulis Pāvils slavas dziesmai Kristum tik spēcīgi uzbur “kurp mēs dodamies”: “jūs ar prieku pateksities Tēvam, kas jūs darījis cienīgus dabūt savu tiesu pie svētajā mantojuma gaismā.” Pāvils var par šo pārpasaulīgo īstenību liecināt, jo pats bija jau šajā saulē piedzīvojis apžilbinošo gaismu, kas nāk no Dieva, ved pie Dieva, un spēj mums dot nepieciešamo lādiņu, kas ir reizē šoks, atklāsmē un ceļa rādītājs, lai mēs – jau šeit un šodien – “atdzimtu no jauna, no augšienes”. Kad Pāvils – savā paštaisnībā bija padevis kristiešu vajāšanai, viņš ceļā uz Damasku redzēja gaismu, kas bija tik spoža, ka uz laiku Pāvils kļuva aklis: “es dienas vidū uz ceļa redzēju gaismu no debesīm, spožāku par saules gaismu un es dzirdēju balsi ebreju valodā uz mani sakām: Saul, Saul, ko tu Mani vajā? Es esmu Jēzus, ko tu vajā. Bet celies kājās! Es tevi sūtu atvērt tautu acis, lai tie atgriežas no tumsas gaismā...”

Kristus daudzkārtīgi mums saka, ka “pirmais būs pēdējais” un “pēdējais pirmais”. Bērns rādīs priekšzīmi pieaugušam. Vājie izrādīsies spēcīgāki par pasaules stiprajiem un šķietamie muļķi gudrāki par pasaules prātvēderiem. Pāvila gadījumā vajātājs pats kļuvis par tādu, ko citi vajās, lai varētu citiem rādīt ceļu, kas ved pie pārpasaulīgās gaismas, kas Pāvilu bija pārvērtis un dziedinājis. Gaisma - no kā mēs nākam un kurp mēs dodamies – var būt daļa no mūsu ikdienas, ne jo esam to nopelnījuši vai iekarojuši, bet tikai, ja esam gatavi to saņemt kā nenopelnītu zēlastības dāvanu.

Kristus Kalna sprediķī mūs mudina dievišķo gaismas dāvanu kopt un ar to dalīties: “Jūs esat pasaules gaišums; Lai jūsu gaisma spīd ļaužu priekšā, ka tie ierauga jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir debesīs.” It zīmīgi, ka Kristus apraksta attiecību starp gaismu un labiem darbiem. Gaisma ir Dieva dāvana. Un šī dāvana nav nopelnāma ar mūsu darbiem, vienalga cik augsti mēs mūsu patmīlībā savus darbus augsti vērtējam. Un šī gaisma arī nav aplāpējama vienalga cik mēs savā pašnaidā savus darbus zemi vērtējam. Gaisma kā Dieva dāvana mūsos uzaust un atplaukst, kad Kristus mūžīgās dzīvības vārdi atrod mājvietu mūsos. Un kaut gan nevaram ar labiem darbiem šo gaismu nopelnīt, Kristus aicina mūs labos darbos liecināt par dievišķās gaismas īstenību un iedarbīgumu.

Kad meklēju tēlu šīs dienas lapiņai biju patīkami pārsteigts, kad uzdūros šai modernai Kristus kalna sprediķa mudes ilustrācijai. Pirmā acu uzmetienā varētu likties, ka vienkārši – stilizētā veidā – redzam kā saule spoži uzlēkusi virs kādas lielpilsētas debessskrāpju valņa. Bet, ja ieskatāmies uzmanīgāk, atskārstam, ka virs spožā, starojošā apļa ir kāds dīvains tumšs vads, ko

nekad neesam redzējuši ar sauli savienotu. Tad kļūst skaidrs, ka redzam elektrisku spuldzi, kas savienota ar strāvas vadu. Vienā ziņā ilustrācija varētu vienkārši izteikt to kā modernā pilsētā gaismas stundas nebeidzas ar saules rietu, jo elektriskās spuldzes padara pat nakts vidū pietiekoši gaišu, lai varētu turpināties visi parastie dienas laika darbi un nedarbi.

Bet redzam šo spuldzi citādāk, jo mākslinieks ir to sasaistījis ar Kristus mudi: “Lai jūsu gaisma spīd ļaužu priekšā...” Kristus vārda gaismā, neizbēgami jāseko spuldzes vadam uz strāvas cēloņa debess augstumos. Tas kā vada tumšums saplūst ar debess tumsu subtīli norāda uz pārpasaulīgo avotu no kā izplūst enerģija, kas uztur spuldzes gaismu. Varam šo tēlu kopsakarību risināt tālāk. Kā šī saulei līdzīgā spuldze spīd, jo tā ir savienota ar pārpasaulīgo Radītāju, tā arī katrs cilvēks var tikai “spīdēt ļaužu priekšā” ar “saviem labiem darbiem”, jo esam saņēmuši un turpinām saņemt kādu “lādiņu no augšas”, kas mūs uztur un atjauno. Ja ticam, tad uzturam šo dzīvo saiti ar mūžīgās gaismas avotu no kuŗa nākam un kurp ejam. Ja neticībā esam iestiguši laika un telpas laicīgos ierobežojumos, tad mēs varam uz kādu laiku spīdēt, bet dzīvais savienojums ir pārtrūcis. Mēs spīdam tikai ar to, kas ir uzņemts mūsu mirstīgā “baterijā” un pēc laika tā neizbēgami nolādēsies un aptumsīs – bez dzīva savienojuma ar vienību no kā ceļas visa daudzveidība.

Ja jaundzimušā meitenīte būtu varējusi vārdos atbildēt uz jautājumu, ko māsiņa tik dedzīgi viņai prasīja, ko viņa būtu teikusi? No kurienes nākam un kurp dodamies? Iedomājos, ka viņa būtu teikusi ko līdzīgu apustuļa Pāvila atziņai par uzticēto dievišķo gaismu: “Jo Dievs, kas ir sacījis, lai gaisma aust no tumsības, ir atspīdējis mūsu sirdīs, lai dotu Dieva godības atziņas gaismu Kristus vaigā. Bet mēs glabājam šo mantu māla traukos, lai spēka pārpilnība būtu no Dieva un ne no mums.” Āmen. *Laris Salinš*

Māc. L. Salīnu apsveic 60. dzimšanas dienā

Latvijas prezidents viesojās Salas baznīcā

Katru gadu septembrī ANO aicina visus pasaules valstsvīrus uz darbības atklāšanu. Latvijas valsts prezidents tad mēdz ciemoties pie vietējiem Ņujorkas latviešiem. Šogad Latvijas Valsts prezidents Andris Bērziņš kopā ar padomdevējiem un diplomātiem viesojās Salas baznīcā, kur viņu sagaidīja draudzes priekšnieks Andrejs Lazda ar kundzi, ŅLOP priekšniece Baiba Pinne, Nora Saliņa, Salas novada vecākais Jānis Riekstiņš, ALA priekšsēde Anita Bataraga, Goda konsuls Daris Dēliņš ar ģimeni un citi. Ziedus Prezidentam un Ārlietu ministram pasniedza Salas dāmu komitejas priekšniece Ilze Beiniķe. Prezidents piedalījās Pļaujas svētku dievkalpojumā.

Dievkalpojumu kuplināja Kārlis Vilciņš kas uzauga Longailendā, bet strādāja Hūstonas (Teksasā), orķestrī par galveno basūnistu.

Draudzes priekšnieks Andrejs Lazda, Salas novada

vecākais Jānis Riekstiņš novada vēsturniece Vera Siliņa iepazīstināja prezidentu ar Salas baznīcu un tās vēsturi un pēc tam pavadīja prezidentu uz lejas zāli. Draudzes priekšnieks Andrejs Lazda iepazīstināja un aicināja apsveikt prezidenta kungu ar vīna glāzi. Prezidents Andris Bērziņš pastāstīja par pašreizējiem apstākļiem Latvijā un pēc tam, ŅLOP priekšnieces vadībā, atbildēja uz publikas jautājumiem.

Visapkārt bija redzami ASV apsardzes sargi. Mākslinieks K. Vilciņš turpināja mūs iepriecināt ar basūna solo kamēr viesi baudīja dāmu komitejas gatavotās uzkodas.

ALJA pārstāves Indra Purmale un Aleksandra Maļinovska uzaicināja Bērziņa kungu uz ALJA kongresu Ņujorkā Pateicības svētkos.

Prezidents iepazīstināja mūsu diplomātus: Ņujorkas Latvijas ANO sūtni Normanu Penki, bijušo sūtni Vašingtonā Andreju Pildegoviču un tagadējo sūtni Andri Razānu.

Prezidents pakavējās mūsu vidū, lai personīgi tiktos ar tautiešiem, kuŗiem bija iespēja fotografēties un parunāties ar valstsvīru. Tomēr delegācijai bija laicīgi jādodās uz lidlauku un atvades vārdus prezidentam Andrim Bērziņam izteica Salas novada vecākais Jānis Riekstiņš.

Prezidenta vizīte sagādījās ar Salas novada Pļaujas svētku sarīkojumu kuru vēl kuplināja Kārlis Vilciņš ar basūna solo. Sekoja siltas pusdienas un izloze – “Uz kārā zoba”. Izlozēja duci grozus pārpildītus ar dāmu komitejas ceptiem un sagatavotiem latviskiem gardumiem.

Sarīkojums ļoti labi izdevās. Zāle bija pilna, ap 120 apmeklētāju. Bija ieradušies daudzi tautieši, kuŗi reti redzēti, jaunas ģimenes ar maziem bērniem un Ņujorkā studējošie jaunieši no Latvijas. Gaidīsim Latvijas prezidentu atkal ciemos nākamā gadā!

Ēriks Niedrītis

“Pēdas” un “saules” - Nometnes darbība 2012. gada vasarā

Es vārgu sakni aplēju,
Un Dievs man teica paldies.
Es māri smilgā iecēlu,
Un Dievs man teica paldies.
Es sēnei sūnas norausu,
Un Dievs man teica paldies.
Es putnu lizdā iecēlu,
Un Dievs man teica paldies.
Un tad es zālē atlaidos,
Un līksms augšup raudzījos,
Un teicu Dievam paldies. *Andrejs Eglitis*

Katram periodam bija sava tēma. Pirmam periodam – ‘Seno seņču pēdas’ un otram periodam ‘Starp divām saulēm’.

Pirmā perioda bērni pārdomāja, kā izskaidrot Katskiļu nometni senlatvietim. Dažas atbildes skanēja šā: 1) Šajā nometnē mums ir mītnes, kuņģis ir mīksts gultas. Mums nevajag ķert ēdienu. Mēs varam sūtīt vēstules draugiem un mājās. Mēs varam zvanīt vecākiem. – Edvards Kārlis Vonsovicis; 2) Nometnē mums ir ēdamzāle. Mums ir ezers, kurā mēs peldam. Mums ir interešu grupas. Mūsu interešu grupas ir futenis, tautas bumba, volejs, metināšana un mežmāju būvēšana – Edijs Blumbergs.

Citiem bērniem jautāja kuras piecas lietas viņi vestu uz senlatviju no nometnes. Dažas atbildes skanēja šā: 1) Janīnas 'golf cart' un benzīnu, lai es varu ātrāk visur tikt; 2) Kabatas spuldzi, jo varētu parādīt senlatvietim to kā brīnumu. – Kārlis Grava 3) 9. Mītnes meitenes, jo viņas ir jaukas un nav tik kaitinošas kā 3. mītnes meitenes. 4) Ginta šķēpu, lai man ir aizsardība. – Valdis Slokenbergs 5) Pirmā periodā daži pārdomāja, ja būtu senlatvietis, kā mobilais telefons tevī iespaidotu: Dzīve būtu savādāka Senlatvijā, jo mēs varētu piezvanīt kādam lai viņi atved lielu grozu sēnes vai uzzināt kur ir vislabākā vieta makšķerēt. – Vilnis Puris.

Meitenes 9. mītnē izdomāja kā senlatvietis reaģētu būdams nometnieks 21. gadsimtenī Katskiļos: 1) Ja es

Koris dievkalpojumā uz Zariņa zāles verandas

būtu senlatvietē šodien, man viss ļoti interesētu. Es domātu ka Apple produkti būtu ēdieni. Es arī ievērotu kā visi ģērbjās. - Lillija Dimanta; 2) Šeit viss ir savāds un jauns. Ir lielas ēkas un augļi bundžās! Ir tādi, kā teikt, dzelzs zirgi ar ko cilvēki jā. Mana dzimšanas diena ir 1000. g. 6. decembrī. Es dzīvoju laukos vienā mazā, skaistā mājiņā. - Ieva Griffin; 3) Pirmā periodā piedalījās māc. Juris Saivars. Reliģiskās apceres bērnus iepriecināja un veicināja sarunas par Jēzus piedzīvojumiem un dzīves mācībām skatoties multenes. Multenes bija ‘dubbed’ latviešu valodā (balsis bija māc. Saivara). Brīžiem bija jāpasmaida.

Latviskās apceres novadīja Līna Bataraga. Bērni tēloja izrādēs un sacentās pa komandām nodarbībās par senlatviešiem. Dziedāšanu un mūzikas interešu grupas vadīja Alvis Briģis. Laura Zāmura mācīja koklēšanu. Vadītāji sabrauca no Kanadas, Zviedrijas, Latvijas un mūsu pašas Amerikas. Liels paldies visiem darbiniekiem par lielo darbu nometnes bērniem. Strādāt nometnē ir milzīgi liels pienākums.

Otrā perioda bērni pārdomāja tēmu ‘Starp divām saulēm’. Ko tas nozīmē dzīvot starp latviešu valodu un amerikāņu valodu? Starp Latviju un Ameriku. Kā tas jūtās? Kāda pasaule ir tev?

Daži atbildēja: 1) No Latvijas saules es noteikti gribētu paturēt Latvijas tautu un kultūru, jo Amerikā ir tipisks dzīves stils, bet amerikāņu kultūras nav īpašs Amerikai. Bet no Amerikas saules es gribētu dzīves veidu, jo man patīk šeit dzīvot. Es nezinu no kuras pasaules viņi ir, bet mana pasaule būtu mana ģimene un radi. Es arī gribētu vest līdz Andreju Jansonu lai varētu turpināt mūzicēt. Manā pasaulē būtu 'Superman' policijas vietā. Manā pasaulē nebūtu bads. - Lūkas Puris; 2) No Latvijas saules es gribētu pīrāgus, jo tie ir garšīgi. No Amerikas saules es

Meitenes uz basketbola laukuma

gribētu sportus. Es arī ņemtu līdzi manu ģimeni un draugus. Es gribētu spēlēt video spēles visu nakti un nekad neiet uz skolu. Man arī būtu robots kurš tīra un salabo viskautko un visi būtu laimīgi. - Nik Star.

Otrā periodā mācītāja Anita Vārberga Paža vadīja reliģiskās apceres. Viņa nāca ar jaunām idejām. Māc. Vārberga Paža piestrādāja, lai reliģiskās apceres būtu interesantas un pārdomu pilnas. Viņa vadīja saules rietu un saules ausmas dievkalpojumus, lai atzīmētu citu nozīmi "Starp divām saulēm". Dzejolis šī raksta sākumā tika lasīts vienu vakaru. Saules ausmā dziedājām šo lūgšanu: "Labais Dievs, Kad pasaule klusē, Tad vieglāk ticēt, ka Tu esi tuvu. Palīdzi mums troksni atcerēties, Ka esi tuvu."

Latviskās apceres vadīja Anna Rūtiņa. Viņa bērniem mācīja jauno vārdu 'kopiiena' - angļiski 'community'. Ko tas nozīmē kad visi ir nometnē, kā tas izskatās kad esam kopā, un kā tas jūtas? Šie jautājumi savā veidā arī veicināja pārrunas latviešu valodā un vārdu krājumu paplašināšanu. Anna Rūtiņa mācīja dziesmas, ko dziedāt, lai aizdzītu lietu – "Aizej lietiņ", rūkdams, kaukdams, Aiz tiem jūras lieliem vaļņiem, Atnāk saulīte spīguļodama."

Šajā vasarā mēs bijām jauna vadība. Lija Kurēna bija kopvadītāja nometnē. Lijai ir dedzīgs nometnes gars un bērnu mīlestība, kura ir nepieciešama Katskiļu nometnes nākotnei. Alīda Saliņa un Tija Ore rakstīja programmu, kā arī nodarbojās par audzinātājiem. Viņas ilgu gadu ir uzņēmušas daudz vairāk atbildību nometnē nekā citi jaunieši. Tija arī vadīja tautas dejas un

Vadītājas
Lija
Kurēna,
Ieva
Alversone
un Alīda
Saliņa

baleta stundas. Alīda organizēja šķēršļu gājienu ar senlatviešu nodarbībām! Bērniem ļoti patika mācīties liet sveces. Arī jaunā vadības lokā piedalās Kārlis Budkēvičs, mūsu ezera ķēniņš. Viņš ar ērgļa aci uzmanīja nometnes darbību kā dzīvības sargs un audzinātājs vecākiem zēniem. Kārlis ir izteicis savu interesi par nometnes nākotni un plāno palīdzēt vadīt nometnes darbību uz priekšu ilgu gadu. Jaunākā dalībniene vadības lokā ir Līna Bataraga. Viņa dalās ar mums par savas paaudzes ieskatiem un ar sirdi un dvēseli plāno uz priekšu turpināt nometnes darbību.

Liels paldies Maijai Jansonei par virtuves darbu. Jūs, kas esat savu laiku nostrādājuši nometnē, zināt, ka darbu netrūkst. Virtuvē vien strādāja 10 darbinieki vismaz reizēs, kad skaits ēdamzālē pārsniedza 200.

Visiem, visiem liels paldies par sadarbību šajā vasarā. Pateicoties jums, bērni izteicās, ka patika nometnē un plāno atgriezties.

Šovasar nometnē piedalījās 116 bērni pirmā periodā un 55 bērni otrā periodā. Ieva Alversone

Austrumu apgabala konference notika draudzes lauku īpašumā no 14. līdz 16. septembrim. Priekšā vidū (no kreisas) sēž prāvesti Lauma Zušēvica, Anita Pāža un Oļģerts Sniedze. Anitu Pāžu no jauna uz trim gadiem ievēlēja par apgabala prāvesti, Vilni Ori par kasieri un Vilmāru Beiniķipar apgabala laju pārstāvi LELBĀL virsvaldē.

Jauns Bībeles tulkojums latviešu valodā

Prāveste Lauma Zušēvica par jauno tulkojumu raksta: "2012. gada 13. oktobrī Rīgā tika atklāts jaunais Bībeles tulkojums. Šis ir prasījis daudz gadu darbu; Dievs to ir svētījis un tas patiesi ir liels notikums, kuŗā gribam dalīties."

Latviešu Bībeles biedrība paskaidro: "Šis darbs uzsākts 1995. gada janvārī. Tulkošanas komisijas sastāvs: Vecās Derības tulkotāji - L. Čakare, U. Bērziņš, I. Zvirgzds, E. Neilands; Jaunās Derības tulkotāji - D. Zeps, A. Bite. Komisijas koordinātors bija Dr. Juris Cālītis. 1999. gada sākumā ceļu pie lasītāja sāka Latvijas Bībeles biedrības izdots jaunās Bībeles tulkojums latviešu valodā pirmais paraugs - "Evaņģēliji un Apustuļu darbi". Jaunais tulkojums nav iepriekšējo tulkojumu pārveidojums vai uzlabojums, bet pilnīgi jauns tulkojums no oriģinālvalodām (Bībele sarakstīta senebreju, aramiešu un sengrieķu [koinē] valodās), kuŗa

veidošanā ņemtas vērā Bībeles teksta pētniecības novitātes un latviešu literārās valodas attīstības tendences. Tulkošanas komisijas darbs nebūtu bijis iespējams bez Latvijas kristīgo konfesiju nozīmēto ekspertu padoma, tāpēc pateicība pienākas arī viņiem. Viņu atbalsts un klātesamība palīdzējusi realizēt Bībeles biedrībām būtisko starpkonfesionalitātes principu."

Ņujorkas draudze šo notikumu atzīmēja ar apvienotu dievkalpojumu Salas baznīcā 14. oktobrī, kur sprediķa vietā bija Bībeles pētniecības nodarbība sarunas veidā salīdzinot pāris pazīstamus tekstus vecos un jaunos tulkojumos.

Mācītājs Juris Saivars gatavo rakstu vēlākam Baznīcas Ziņas numuram, kas nostādīs šo notikumu vēsturiskā kontekstā.

Seko šie piemēri jūsu ieskatam.

Vecais tulkojums

I Mozus gr. 1: 1 – 10

- 1 Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi.
- 2 Bet zeme bija neiztaisīta un tukša, un tumsa bija pār dziļumiem, un Dieva Gars lidinājās pār ūdeņiem.
- 3 Un Dievs sacīja: "Lai top gaisma." Un gaisma tapa.
- 4 Un Dievs redzēja, ka gaisma ir laba, un Dievs atšķīra gaismu no tumsas.
- 5 Un Dievs nosauca gaismu par dienu, bet tumsu par nakti.
- Un tapa vakars un tapa vakars un rīts – pirmā diena.
- 6 Un Dievs sacīja: "Lai top izplatījums ūdens vidū, kas lai atšķir ūdeņus no ūdeņiem."
- 7 Un Dievs izveidoja izplatījumu, lai tas šķirtu ūdeņus, kas bija zem izplatījuma, no ūdeņiem virs izplatījuma. Un tā notika.
- 8 Un Dievs nosauca izplatījumu par debesīm. Un tapa vakars un tapa rīts - otra diena.

23. psalms Dāvida dziesma.

- 1 Tas Kungs ir mans gans, man netrūks nenieka.
- 2 Viņš man liek ganīties zālainās ganībās. Viņš mani vada pie skaidra ūdens.
- 3 Viņš atspirdzina manu dvēseli un ved mani pa taisnības ceļiem Sava Vārda dēļ.
- 4 Jebšu es arī staigāju tumšā ielejā, taču ļaunuma nebīstos, jo Tu esi pie manis, Tava gana vērda un Tavs gana zizlis mani iepriecina.
- 5 Tu klāj man galdu, maniem ienaidniekiem redzot, Tu svaidi ar eļļu manu galvu, mans kauss ir piepildīts pilns līdz malai.
- 6 Tiešām, labums un žēlastība mani pavadīs visu manu mūžu, un es palikšu Tā Kunga namā vienumēr.

Jaunais tulkojums

- 1 Sākumā Dievs radīja debesis un zemi.
- 2 Un zeme bija tukšum tukša, tumsa bija pār dzilēm, un Dieva gars lidinājās pār ūdeņiem.
- 3 Un Dievs teica: "Lai top gaisma." Un tapa gaisma.
- 4 Un Dievs redzēja gaismu, ka tā laba, un viņš nošķīra gaismu no tumsas.
- 5 Un Dievs nosauca gaismu par dienu, un tumsu viņš nosauca par nakti.
- Un bija vakars un rīts - viena diena.
- 6 Tad Dievs teica: "Lai top debesjums starp ūdeņiem, un tas lai nošķir ūdeņus no ūdeņiem!"
- 7 Un Dievs taisīja debesjumu un šķīra ūdeņus, kas zem debesjuma, no ūdeņiem, kas bija virs debesjuma, - un tā ir.
- 8 Un Dievs nosauca debesjumu par debesīm. Un bija vakars un rīts – otrā diena.

- 1 Kungs ir mans gans, man netrūks nekā.
- 2 Zaļās ganībās viņš mani gulda, pie rāmiem ūdeņiem viņš mani ved,
- 3 manu dvēseli atveldzē, vada mani pa taisnības ceļiem sava vārda dēļ,
- 4 pat ja iešu pa nāves ieleju, ļauna nebīšos, jo tu esi ar mani, tavs zizlis un spieķis drošina mani.
- 5 Tu saklāj galdu manu naidnieku priekšā, ar eļļu tu svaidi man galvu, mans kauss plūst pāri.
- 6 Patiesi, labums un žēlastība mani pavadīs, es pārnākšu Kunga namā uz mūžu.

Svētības akti

Kristības

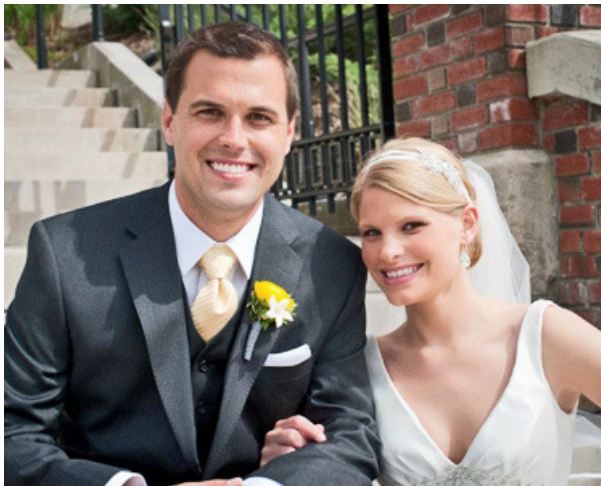

Laila Emma Drulle dzimusi 2012. gada, 28. februārī, Manhasset, Ņujorkā. Vecāki: Diāna Pelkaus un Jānis Drulle. Krustmātes: Jessica Dawson un Lāra Drulle, krusttēvi: Ēriks Pelkaus un Rick Stockton. Kristīta 2012. gada 3. jūnijā, Salas baznīcā, māc. Saliņš. (augšā)

Zanda Velta Lazda Atkinson dzimusi 2011. gada, 1. maijā, Bruklinā, Ņujorkā. Vecāki: Māra Lazda un Roark Atkinson. Krustvecāki: Anna un Andrejs Lazda. Kristīta 2012. gada 2. jūnijā, Draudzes namā, māc. Saliņš. (pa labi)

Laulības

Erik Jasuta un Emily Jones salaulāti 2012. gada 5. maijā, Gilead Lutheran Church, Brunswick, Ņujorkā, māc. James Hulihan un Laris Saliņš.

Albertu Ziediņu un Lauren Alessi salaulāti 2012. gada 24. jūnijā, Rincon Beach Resort, Anasco, Puerto Rico.

William McKay un Ingu Stotu salaulāti
2012. gada 1. septembrī, Ņujorkas draudzes
lauku īpašuma kalna svētnīcā, māc. Laris Saliņš.

Draudze apsveic Willie McKay viņa laulībās ar
Ingu Stotu un viņam arī pateicas, ka viņš
piebiedrojas sievai kļūdams par Ņujorkas
draudzes locekli.

Sēru vēstis

Ausma Ērgle, dzimusi 1925. gada. 17. janvārī, Bauskā, Latvijā. Ģimenē bija tēvs Ludis Mežus, māte Līna Stiprenieks un māsa Ārija Mežus. Tēvam piederēja veikals Bauskā - toties dzīve bija daudz vieglāka – pārtika, jaunas drēbes, apavi vienmēr bija. Vasaras bija brīvas, nebija jāstrādā lauku darbos un varēja izklaidēties. Pavadīja laiku lasot un sportojot. No 1937. līdz 1944. gadam apmeklēja Bauskas gimnaziju, gatavojoties universitātes eksāmeņiem. Kašs gāja pāri Latvijai un bija jābēg. Viņas tēvs pielādēja smago mašīnu un visa ģimene devās uz rietumiem. Polijā vācieši atņēma mašīnu un ģimene pārejo ceļu uz Vāciju nostaigāja. Pavadīja bēgļu laikus Schverenē un Augustdorfā. Izbrauca uz diviem gadiem uz Angliju no 1947 - 49. Tur strādāja fabrikā un vakaros studēja angļu valodu. Ausma atgriezās Vacijā, kur strādāja par skolotāju un internāta vadītāju Augustdorfas ģimnāzijā (Latv.) Tur viņa nostrādāja no 1949. – 55. gadam. Tur Ausma satika Jāni Ērgli un apprecējās 1951. gada 15. septembrī Augustdorfā. 1952. gada decembrī piedzima dēls Jānis. 1955. gadā izceļo uz Ameriku. Ņujorkā viņus sagaida vecāki Ludis un Līna ar māsu Āriju, kuņi jau pie vietas Bronksā. Sākotnējos gadus pavadīja Bronksā un 1972. gadā nopērk māju Longgīčā. Tur Ausma, sagaidot pensijas gadus, piestrādāja pie sava puķu dārza. 1955. – 57. strādāja Assurance kompānijā. Bet no 1957. – 1991. gadam nostrādāja Bank of Tokyo, kur uzstrādājas par Accounting Dept. vadītāju. Uzstrādājoties bankā, Ausma palīdzēja sagādāt vairākiem latviešiem darbu savā birojā. Blakus maizes

darbam, viņa veltīja daudz laika Bronksas latviešu skolai - tur strādājot no 1957. līdz 1972. gadam. Ausma mīlēja bērnus, viņai patika būt ar jauniešiem tos audzinot, pieskatot, mācot un ievadot dzīves ceļos. Vācijā to veica, strādājot par internāta vadītāju un skolotāju. Amerikā bija latviešu skolas klases audzinātāja un vēstures klases skolotāja, lugu režisore. Vissvarīgākais audzināšanas pienākums un prieks – mazmeitiņas Andra un Inta. Viņa bija galvenā režisore vairākām lugām - Maija un Paija, Princese Gundega un Karalis Brusubārda. Aizgāja pensijā 1991. gadā un nodzīvoja Longbīčā, un pēc tam Harimanā un Monroe. Neviena diena nepagāja, kad viņa ar vīru Jāni nebija kopā. Mira mājās Monroe, Ņujorkā š. g. 17. jūnijā. Izvadīta no Jonkeru baznīcas 11. jūlijā, māc. Saliņš.

Anna Auzere dzimusi 1921. gadā Rīgā. Tēvs Jūlijs Pētersons bija rakstnieks, dramaturgs, spiestuves īpašnieks, farmaceits, tiesas izpildītājs, māte Eiženija Pētersone, dzimusi Millera. Brālis Pēteris Pētersons bija rakstnieks, dzejnieks, drāmaturs, režisors, Rīgas Domes deputāts, Rīgas Latviešu Biedrības priekšsēdis. Bērnībā viņa dzīvoja Jūrmalā lielā mājā, ko tēvs pats būvēja (ar divām guvernantēm). Vecāku draugi bija tā laika Rīgas sabiedrības krējums, kuņus Jūlijs Pētersons raksturoja savās lugās un stāstos. Bet tad vēlās pāri saimnieciskais krachis, kas skāra visu pasauli. 1930. gadu sākumā viņas tēvs, kas savā uzticīgā devībā bija galvojis par savu draugu vekseļiem, pats bankrotēja un zaudēja lielo māju un spiestuvi. Tā bija pirmā reize, kad Annas Auzeres ģimene zaudēja visu. Un 15 gadus vēlāk atkal visu zaudēja, kad bija no Latvijas jābēg.

Ģimene pārcēlās uz Torņkalnu un tad Rīgas centru. Anna absolvēja Rīgas Franču Liceju 1941.g. jūnijā. Pēdējos eksāmenus nolika tikai puse no izcilās klases biedriem, jo pārējie bija aizvesti 14. jūnijā. Un no šiem laikiem Anniņa prata ne tikai latviešu un vācu, bet arī angļu un franču valodu, kas noderēja daudzos dzīves pārbaudījumos. Anniņa mācījās Latvijas Mākslas Akadēmijā no 1941. līdz 1943. gadam. Viņa strādāja Latvijas Vācu valdības kantorī no 1943. līdz 1944. gadam. Devās tālākās bēgļu gaitās 1944. gada oktobrī ar kuģi no Liepājas. Viņa atrada patvērumu Vācijā bēgļu nometnēs, kur palīdzēja tautiešiem, zīmēja portretus un organizēja koncertus. Ar savām daudzpusīgām valodas spējām viņa varēja daudziem cilvēkiem palīdzēt gan amerikāņu bēgļu nometnēs, gan vācu iestādēs. Viņa 1949. gadā izejoja uz ASV. Strādāja par gubernanti un saimnieci. Par spīti tēva nelaimīgai pieredzei ar vekseliem, Anniņa nebaidījās no riska, kas saistījās ar palīdzību tiem, kam palīdzība bija vajadzīga. Viņa galvoja par 53 latviešiem, kuņģiem aizdeva naudu, atrada mājvietas un darbu. 1951. gadā apprecējās ar Albertu Valentīnu Auzeru, bijušo Latvijas izlūkdienesta aģentu, kuš zaudēja savu pirmo ģimeni 1941. gada 14. jūnijā. Valentīns veica misijas pret Padomju armijas virsniekiem, aizbēga uz Skandināviju, strādāja kā jūnieks Zviedru flotē un nelegāli palika ASV 1950. gadā. Viņi pārcēlās uz „Pārdaugavu” Sauthorandžu, Ņūdžersijā. Valentīns strādāja kā krāsotājs. 1951. gada novembrī piedzima meita Ilze un 1953. gada oktobrī dēls Pēteris. Pārcēlās uz Īstorandžu, kur dzīvoja daudz latviešu. Sešus gadus dzīvoja slavenajā „Baumaņu mājā” ap ko veidojās vesels latviešu ciems. Sākot ar 1955. gadu Anna strādāja Ņujorkas ev. lut. baznīcas Latviešu skolā Nuarkā, zīmēja dekorācijas teātra izrādēm, ilustrēja Teodora Zeltiņa grāmatu „Drupu republika”. Vēlāk turpināja darbu Bruklinas vidusskolā līdz 70. gadu vidum. Ģimene bija ļoti aktīva latviešu sabiedrībā. 1963. gadā parvācās uz Manhatenu, kur veica sētnieces grūto fizisko darbu, bet par ko nekad nesūdzējās, bet nenogurstoši veda bērnus uz teātriem un muzejiem. 1966. gadā Anna sāka strādāt Ņujorkas valsts iestādē „Willowbrook” par Nodarbību un mākslas terapeuti ar garīgi atpalikušiem un slimiem cilvēkiem no 16 - 70 gadu vecumam. Tas viņai tiešām bija sirdsdarbs, aicinājums. Ģimene dzīvoja Statenailendā. Tajā laikā viņa atsāka studijas un nobeidza Ņujorkas pilsētas kolledžu un arī Ričmonda kolledžu Statenailendā. Pats atceros Anniņu no šī laika, jo viņa mani kā mācītāju iesaistīja, kad viņai vajadzēja palīdzību savus vecākos draugus ievietot veco ļaužu mītnēs. Strādāja līdz 1986. gadam, kad pārcēlās dzīvot uz Kaliforniju, Sananselmo mājā, ko

Ilze un Pēteris nopirka vecākiem. 1988. gadā aizsaulē aizgāja Alberts Valentīns. Anna dzīvoja šajā mājā līdz pēdējai mūža dienai. 1989. gadā Anna aizbrauca pirmo reizi uz Latviju kopš izbēga 1944. gadā un tad turpināja braukt katru gadu līdz 2009. gadam. Mirusi mājās 2012. gada 24. jūnijā, Sananselmo, Kalifornijā, ASV. Izvadīšana 13. jūlijā no Marin Art and Garden Center, Ross, Kalifornijā, māc. Saliņš.

Jānis Reikmanis dzimis Valmierā 1927. gada 2. decembrī, Reinholda un Lauras ģimenē. Kad Padomju vara Latviju pirmo reizi pārņēma, viņam pašam bija tikai 13 gadu, bet pēc Baigā gada murga, Jānis Reikmanis zināja, ka viņam bija pienākums savu dzimteni aizstāvēt pret draudu, kas atkal tuvojās no austrumiem. Vēl ģimnāziju nepabeidzis, Jāni Reikmani iesauca Latviešu leģionā, kur viņš dienēja līdz kara beigām. Jānis Reikmanis ar bijību vienmēr pieminēja savus kritušos brāļus, kas bija savas dzīvības ziedojuši, lai latviešu bēgļiem būtu iespēja doties trimdas gaitās. Kad sarkanarmija bija pie apvāršņa un gūsts nozīmētu Sibīrijas vergu nometni ar visām attiecīgām ciešanām, viņa kara biedri izšķīrās darīt visu iespējamo, lai tomēr varētu padoties rietumu sabiedrotiem. Lai to panāktu, viņi izveidoja dzīvo ķēdi – savienotu ar siksnām – kas varēja dienu un nakti soļojot, ceļot atrāk nekā Padomju kaņaspēks varēja traukties viņiem pretim. Ik pa laikam kāds aizmiga šajā saliedētā cilvēku ķēdē, bet turpināja ierastā gaitā tālāk soļot kopā ar citiem. Rota nonāca Belģijā, kur varēja padoties, cerībā, ka jauna dzīve būs iespējama. Pēc laika gūstā nonāca Hersbrukas nometnē. Tur iepazinās un salaulājās ar Mildu Embovicu. Dēls Viesturs piedzima 1948. gadā un meita Silvija 1950. gadā. Viņi kā ģimene kopā ieradās ASV un apmetās Ņujorkas apkaimē. Jānis Reikmanis drīz vien apguva visas vajadzīgās namdaļa mākas. Viņš bija īpaši iecienīts kā meistariģs “finish carpenter”, kas lika savas mākas lietā Longailendas lielā pēckaļa būvniecības vilnī – un viņš devīgi piedalījās daudzās Salas baznīcas būvēšanas talkās. Jānis Reikmanis ir varbūt pēdējais no Salas baznīcas galveniem būvētājiem, kas tagad aizgājis mūžībā. Diemžēl Jāņa un Mildas laulība ilgstoši nepastāvēja un katrs gāja savu ceļu. Jānis Reikmanis kā briesmīgu belzienu piedzīvoja sava dēla Viestura nāvi Vietnamā 1969. gadā – it īpaši tādēļ, ka dēls mira “draudzīgas lodes” dēļ. Pēc šķiršanās Jānis Reikmanis atrada patvērumu, dzīvojot pie Miemjiem Frīportā un viņš uzturēja tuvas attiecības ar viņiem līdz pēdējam. No 1989. gada uzņēmās Salas baznīcas pārziņa amatu, ko viņš visus šos gadus veica ar priekšzīmīgu apzinīgumu un rūpīgumu. Viņa tenora balss bija viens no Salas koļa pīlāriem cik vien ilgi koris pastāvēja. Un Jānis bija arī

uzticīgs dziesmu svētku apmeklētājs. Viņš būtu vēlējis mūža beigas pavadīt savā iemīlotā Valmierā, bet tas nebija tā lemts. Pat, kad pašam nebija visspožākie materiālie apstākļi, Jānis atbalstīja Valmieras bērnus, maksājot no savas kabatas. Viņš apciemoja Valmieru, cik daudz vien varēja un būtu jau labu laiku atpakaļ tur pārvācies, bet veselība to

neatļāva. Latvijā nevarēja saņemt speciālizēto aprūpi, kas Jānim mūža noslēguma posmā bija nepieciešama. Jāņa Reikmaņa pēdējās dienas bija grūtas. Bija sirds problēmas, trieka un citi sarežģījumi. Mira slimnīcā š. g. 15. septembrī, Huntingtonā, Ņujorkā, ASV. Izvadīšana 5. oktobrī no Salas baznīcas ar urnas iesvēti Katskiļu Brāļu kapos 7. oktobrī, māc. Saliņš.

Dzimšanas dienas novembra mēnesī

1 Meixner, Amanda	7 Mikitis, Viesturs	15 Kreslins, Skaidrite	25 Kaneps, Indriķis
1 Zalīte, Mara K	8 Barlots, Vilma	16 Gensler, Ivonna	25 Kruze, Zīnta K.
3 Veinbachs, Arnolds	8 Buls, Ilze	16 Silva, Lolita I.	25 Kuskis, Valerija
4 Jansons, Maija	8 Slips, Karlis	16 Sprukts, Harijs	25 Zosuls, Ojars
5 Alversons, Karlis	8 Sprukts, Hilda	17 Upats, Valentine	26 Galuppo, Adams
5 Lazdins, Larisa	9 Belovs, Lotars	18 Millers, Elga	26 Rutins, Ingrida
5 Mednis, Mariss	9 Saivare, Inga	19 Racibarskas, Andra	26 Sulcs, Indulis
5 Palmer, Astra Kuskis	9 Zimulis, Richards	19 Roze, Martins	26 Vitins, Andris
5 Purins, Edvards	10 Eikstrems, Alvis	19 Salins, Andrejs	27 Kancans, Kristaps V
5 Skrodelis, Brita	10 Ledins, Herberts	20 Dzilna, Dzintars	27 Muir, Erik
6 Bibelnieks, Dzintra Baiba	10 Simmons, Talis	20 Livins, Valdis	28 Batarags, Nikolajs
6 Grinvalds, Vitauts	11 Avens, Oliveris	21 Cace, Gunars	28 Rungenfelds, Marta
6 Gulbis, Gints	11 Pilmanis, Aldona	21 Luchen, Elga	29 Berg, Gita
6 Petersone, Ilze	12 Vilcins, Karlis	22 Ejups, Lara	29 Ozols, Monta
6 Zmuidins, Kristīne	14 Aumalis, Ansis	22 Gruenman, Velta	30 Dajevskis, Erika
7 Berzins, Anna Līze	14 Beinīkis, Vilmars	24 Gaujers, Ilmars	30 Dajevskis, Mara
7 Bungs, Aira	14 Dimbirs, Ilga	24 Giga, Gunta	
7 McDermott, Zīgrīda	14 Millers, Juris	24 Veidis, Erika	

Dzimšanas dienas decembra mēnesī

1 Grasmanis, Daina	10 Zmuidins, Eriks	17 Ziedins, Alberts	27 Ast, Mara
1 Jurjevics, Elmars	11 Magons, Dace	18 Kruze, Olga	27 Roze, Līģija
2 Ramans, Gunars	12 Blumfelds, Aija	18 Rudzītis, Dace	28 Rubans, Vija Tamuzs
4 Brīģis, Iveta Jana	12 Lemanis, Zīgrīda	19 Aperans, Dace	28 Saksone, Iveta
4 Rozens, Janis	12 Pahwul, Lisa	19 Krecko, Andrejs	29 Bruveris, Daiga
5 Sumane, Sanita	13 Racibarskas, Katrīna	20 Berzins, Ilze	29 Gulbe, Sīģita
6 Klavins, Indra	14 Stots, Inara	22 Puris, Andra	30 Zimulis, Arnold
6 Wallace, Skaidrite	16 Erglis, Janis Ivars	23 Berzins, Vija	31 Mazzanobile, Aiga
7 Jansons, Inara	16 Zebergs, Juris	24 Embreķts, Ilze	31 Zards, Janis
7 Upeniece, Santa	17 Leķes, Valdis	26 Kalnins, Erna	
8 Erglis, Janis	17 Purmale, Dagnija	26 Timbra, Baiba	
10 Klavins, Janis P.	17 Racevskis, Valdis	26 Ziverts, Līģija	

Apsveicam novembra un decembra jubilārus !

Atgādinājums

Nupat tika izsūtīti atgādinājumi nokārtot izstāvošās draudzes nodevas.

Lai draudze varētu sekmīgi darboties, dievnamu un īpašumu uzturēšanai, mācītāju un darbinieku atlīdzībām, skolu pabalstam, kopbaznīcas atbalstam un citiem pasākumiem, nepieciešami finansiālie līdzekļi, kurus draudze ieņem no gadskārtējiem nodevu maksājumiem.

Ja vēl neesat nokārtojuši savas nodevas, lūdzu atsaucieties uz aicinājumu!

Dievkalpojumu un notikumu kalendārs

	Salā	Jonkeros	Ņudzersijā	Citur
Novembris – 2012				
Svētd. 4.	10:30 Saliņš	10:00 Saivars		
Sestd. 10.				14:00 Seafarer's, Saliņš
Svētd. 11.	10:30 Saliņš	10:00 Saivars	14:30 Īstoranžā, Valsts svētku dievk, Kaņeps	
Sestd. 17.		14:00 Valsts svētku akts*		
Svētd. 18.	19:00 Valstssvētku dievkalpojums, Saliņš	10:00 Saivars		
Svētd. 25.	10:30 Mirušo piemiņas diena ar dievg, Saliņš	10:00 Mirušo piemiņas diena ar dievg, Saivars		
Decembris – 2012				
Svētd. 2. 1. Advents	10:30 Saliņš, seko Ziemsvētku tirdziņš **	10:00 Svētbrīdis un NY koŗa adventa koncerts	14:30 Moristaunā, Kaņeps ar dievg	
Svētd. 9. 2. Advents	10:30 Saliņš	10:00 ar dievg, Saivars		15:00 Džamaikā, Saliņš
Sestd. 15.			11:00 Priedainē, Skolas eglīte ar svētbrīdi, Saivars	14:00 Seafarer's, Saliņš
Svētd. 16. 3. Advents	10:30 Saliņš	10:00 Saivars, seko skolas eglīte		
Svētd. 23. 4. Advents		10:00 Saivars		
Pirmd. 24.	18:00 Ziemsvētku vakars, Saliņš	18:00 Ziemsvētku vakars, Saivars		
Otrd. 25.			11:00 Ziemsvētku diena, Īstoranžā	
Svētd. 30.	10:30 Saliņš ar dievgaldu	10:00 Saivars ar dievgaldu		

Svētdien, 28. oktobrī 14:30 Moristaunā būs Pļaujas svētku dievkalpojums, māc. Laris Saliņš, soliste Laila Saliņa. Sestdien, 3. novembrī no pulksten 09:00 līdz 15:00 - Utenis (lietoto mantu tirdziņš) Jonkeru baznīcā.

*Valstssvētku aktā uzrunu teiks Armands Birkens, slavenā ansambļa Čikāgas piecīši dalībnieks. Koncerta programmā Armands Birkens dziedās, pavadot sevi ar ģitāru.

**2. decembrī dievkalpojumam Salas baznīcā sekos Dāmu komitejas rīkotais Ziemsvētku tirdziņš lejas telpās. Baudīsim siltas latviskas pusdienas. Būs izloze, tirdziņš, kuŗā varēs iegādāties – piparkūkas, pīrāgus, rudzu maizi, dzeltenmaizi, putraindesas, Jāņu sieru, galertu. Būs arī pelēkie zirņi, Laimas šokolādes, grāmatu un daiļamatniecības galds. Visi laipni aicināti. Sīkākai informācijai rakstiet: Ilzei Beiniķei - ilzebb@optonline.net.

Bībeles stundas Jonkeros ceturtdienās: 1. novembrī, 15. novembrī (Pateicības dienas noskaņā), 6. decembrī, 20. decembrī (eglīte).

Salas novads meklē jaunu pārzini

Pārzinis būs atbildīgs par Salas baznīcas un apkārtnes tīrīšanu un kopšanu.

Pārzinim piedāvājam brīvu dzīvokli Salas baznīcas telpās un arī atļūdzību.

Lūdzu piesakieties draudzes kancelejā:

4 Rīga Lane, Melville, NY, 11747

631-253-3943, kanceleja@nydraudze.org

Novada vecākais Jānis Riekstiņš atsauksies interesentiem. Draudze var tikai pieņemt darbinieku, kam ir ASV darba atļūjauja.

ŅUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE**GARĪGIE DARBINIEKI**

Māc. Laris Saliņš 631-643-5297
35 Beaumont Dr, Melville NY 11747
e-pasts: lsalins@nydraudze.org cell 516-509-2224

Māc. Juris Saivars 914-423-0524
527 Riverdale Ave - 6S, Yonkers NY 10705-3588
e-pasts: jsaivars@nydraudze.org cell 917-509-3464

Diakons Indriķis Kaņeps 973-948-6846
76 Struble Rd, Sandyston NJ 07826
e-pasts: ikaneps@nydraudze.org

KANCELEJA

4 Riga Lane, Melville NY 11747 631-253-3943
e-pasts: kanceleja@nydraudze.org
Runas stundas: trešdienās plkst 12 dienā - 6 vakarā,
citās reizēs atstāt ziņu, atzvanīs pēc pirmās iespējas.

LAUKU ĪPAŠUMS

Latvian Church Camp,
Elka Park NY 12427 518-589-6055
Atpūtas nams, pārz. J. Briģis 518-589-9932

DIEVKALPOJUMI

Jonkeros, draudzes baznīcā, 914-476-4787
Valentine Ln & Leighton Ave, Yonkers NY 10705
Parasti katru svētdienu pl. 10 un vēl citās reizēs.

Longailendā, draudzes baznīcā 631-253-3943
4 Riga Lane, Melville NY 11747
Parasti katru svētdienu pl.10:30 un vēl citās reizēs.

Džamaikā, First United Methodist Church,
162-10 Highland Ave, Jamaica NY 11432
Dievkalpojumi īpaši izsludinātās reizēs

Ņudžersijā, Holy Trinity Luth Church 201-678-1484
153 Glenwood Ave, East Orange NJ 07017
vai Christ Church in Short Hills 973-379-2898
66 Highland Ave, Box C, Short Hills NJ 07078
Dievkalpojumi īpaši izsludinātās reizēs.

Manhatenā Seafarers & International House,
123 East 15th Street New York, NY 10003

Katskiļos vasarā un citās vietās dievkalpojumi pēc
īpaša norādījuma.

DRAUDZES SKOLAS

no septembra līdz jūnijam

Jonkeros, sestdienās pl 9:15 - 1:45 Jonkeru baznīcā.

Longailendā, svētdienās reizi mēnesī pirms
dievkalpojuma Salas baznīcā.

Ņudžersijā, sestd. 9:45-2:00 Holy Cross Lutheran
Church, 639 Mountain Ave, Springfield, NJ 07081

Bruklinas skola, sestd., notiek vecāku mājās.

Latvian Evangelical Lutheran Church of New York

4 Riga Lane
Melville NY 11747-3406

Address Service Requested

NON PROFIT ORG U.S. POSTAGE PAID DEER PARK NY 11729 Permit No. 27
--